

.....

MILJØMINISTERIET

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

DEPARTEMENTET

MODTAGET

24 FEB. 2005 / 10 55

Den Centrale Indlevering

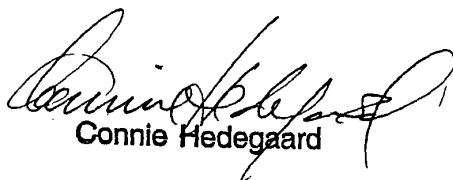
Miljø- og Planlægningsudvalget
L 92 - Bilag 1
Offentligt

Den

24 FEB. 2005

- ./ Vedlagt følger i 5 eksemplarer høringsnotat vedrørende L 92 Forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår organisering af myndighederne m.v.)

Høringssvarene til lovforslaget vil blive eftersendt.

Connie Hedegaard

Nina Hørskind

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Tlf. 33 92 76 00
Fax 33 32 22 27
E-post (Internet): mim@mim.dk
www.mim.dk
CVR-nr.: 12-85-43-58

Miljøministeriet

Den 16. februar 2005

Høringsnotat til Folketingets Miljø og Planlægningsudvalg vedr. forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v.

(Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår organisering af myndighederne m.v.)

Modtagne høringssvar

Lovforslaget blev sendt i høring hos de 218 myndigheder og organisationer, der er anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Miljøministeriet har modtaget i alt 93 høringssvar.

Vedhæftede bilag rummer en oversigt over, hvilke myndigheder og organisationer, der har afgivet høringssvar, herunder hvilke der har haft bemærkninger mv.

Bemærkninger til lovforslaget

I det følgende foretages en tværgående gennemgang af de politisk centrale forslag til ændringer af lovforslaget, som er fremkommet i høringssvarene.

Det skal bemærkes, at ud over de punkter, der omtales i det følgende, er der i lovforslaget indarbejdet en række mere tekniske, herunder lovtekniske ændringer i forhold til det udkast til lovforslag, der blev udsendt i høring den 1. december 2004.

Generelle bemærkninger til lovforslagets § 1 (miljømålsloven) og § 2 (vandforsyningsloven)

Flere høringssvar, herunder fra Amtsrådsforeningen (ARF), Danmarks Naturfredningsforening (DN) og Det økologiske Råd udtrykker bekymring for den opsplitning af de faglige miljøer, forslaget vil medføre, når den faglige kompetence flyttes fra 14 amter til ca. 100 kommuner. Der peges på vigtigheden af, at der ikke sker en opsplitning af ansvaret for den overordnede vand- og Natura 2000-planlægning og de konkrete handlingsplaner/indsatsplaner samt på opgaverne vedrørende grundvandsbeskyttelse og jordforurening. Foreningerne frygter for de konsekvenser, dette vil have for kvaliteten af opgaveløsningen, og de frygter, at kommunerne har for store interesser i erhvervs- og byudvikling på bekostning af miljøet. Det foreslås derfor, at der flyttes flere opgaver til regionsrådet. Alternativt peger flere af høringssvarene på, at der flyttes flere opgaver til staten.

Miljøministeriets bemærkninger:

Efter strukturaftalen skal de konkrete myndighedsopgaver så vidt muligt samles hos kommunerne, som skal være hovedindgang for borgere og virksomheder, mens den overordnede vand- og Natura 2000 planlægning placeres i staten. Ved altovervejende at samle de borgerrettede natur- og miljøopgaver i kommunerne vil de fremtidige kommuner få fagligt bæredygtige natur- og miljøadministrationer og dermed være i stand til

at råde over den nødvendige ekspertise til at løse opgaverne. Kvalitetsstyringsordningen vil ligeledes bidrage til, at administrationen i kommunerne sker på en faglig bæredygtig, effektiv og ensartet måde

Specifikke bemærkninger til forslagets § 1 (miljømålsloven)

Regionsrådenes opgave som mægler og koordinator (lovens §§ 31 d og 46 d)

En række foreninger, herunder ARF, DN, DANVA og Friluftsrådet, finder det vigtigt, at regionsrådene får tildelt den kompetence og de faglige ressourcer, der er nødvendig for, at de kan udfylde rollerne som koordinatore og mæglere. Landbrugsrådet og Dansk Landbrug mener ikke, at amterne skal have en mægler-rolle. Kbh. Kommune, Dansk Landbrug og Landbrugsrådet finder, der bør være en direkte forhandling/mægling mellem de parter, der har kompetencen på området. KL efterlyser en tydeliggørelse af koordinator- og mæglerfunktionen. Herudover finder DN og Det Økologiske Råd, at det bør fremgå, at regionsrådene skal koordinere alle og ikke kun kommunale forslag i den nye idefase.

Miljøministeriets bemærkninger:

Regionernes rolle som mægler forventes udfyldt med generelle kompetencer inden for mediation, også kaldet konfliktmægling. Heri ligger, at en mediator ikke behøver kendskab til det faglige grundlag for konflikten. Desuden skal regionsrådene som koordinatore blot processuelt sikre, at der sker en koordinering ml. de involverede kommunalbestyrelser.

Det fremgår desuden af strukturaftalen, som blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at regionerne får en koordinator- og mæglerrolle i forhold til miljømålsloven. Koordinatorrollen skal sikre, at der sker en koordinering mellem de involverede kommunalbestyrelser. Mæglerfunktionen skal give kommuner med uoverensstemmelser mulighed for at inddrage en neutral mægler med lokalkendskab i konfliktløsningen for derved at fremme processen frem mod enighed. I begge tilfælde er der tale om en proces, som bl.a. kan bidrage til en større klarhed over kommunernes holdninger og begrundelser.

De indkomne høringssvar har på disse punkter ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Forslaget om at indføre en direkte forhandling ml. de berørte kommuner har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, men er allerede imødekommet i forslaget udsendt i høring, idet forslaget ikke forpligter kommunerne til at inddrage regionsrådet som mægler i konflikter. Inddragelsen sker således på anmodning, jf. forslagets affattelse af § 31d, stk. 3 og § 46 d, stk. 3, og kommunerne kan således inden evt. mægling søge at løse uenigheden selv ved direkte forhandling.

Forslaget om uddybning af bemærkningerne er imødekommet, idet bemærkningerne er præciseret, således at det nu fremgår, at regionsrådet skal forelægge sagen neutralt for miljøministeren, og at koordineringen og mæglerrollen er en processuel servicefunktion fremfor en egentlig sagsbehandling.

Med hensyn til forslaget om, at regionsrådene også skal koordinere borgerforslag og forslag fra interesseorganisationer: En sådan opgave kan være meget omfattende, og

ligger i princippet hos vanddistriktsmyndigheden, der udarbejder forslag til vandplan og forholder sig til indkomne bemærkninger i forbindelse med høring af planen. Regionrådenes rolle som koordinator for de kommunale indspil er alene processuel, jf. ovenfor.

De indkomne høringssvar har på dette punkt ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Opgaveflytning før den 1. januar 2007 og basisanalyse (lovforslagets § 3, stk. 2 og 4, nu § 4, stk. 2-3 og 5)

ARF finder, at fremrykningen af den statslige overtagelse af vandopgaverne, herunder kortlægningen, til den 1. juli 2005 ligesom kravet om, at amternes Natura 2000-basisanalyse skal være færdige til den 1. juli 2006, er i strid med strukturaftalen. ARF problematiserer desuden, at basisanalysen ifølge forslaget skal være afsluttet den 22. december 2004, idet det kun er den første del af basisanalysen (karakterisering af vandforekomsterne, opgørelse af påvirkninger og registre over beskyttede områder), der er udarbejdet. Anden del af basisanalysen (vurdering af hvilke områder der med den nuværende indsats er i risiko for ikke at kunne opfylde direktivets krav om god tilstand i alle vandområder inden 2016) kan ikke færdiggøres, før miljøministeren har udmeldt retningslinier herfor, hvilket endnu ikke er sket.

Miljøministeriets bemærkninger:

På naturdelen er der ikke tale om fremrykket opgaveflytning. Det fremrykkede tidspunkt fsva. færdiggørelse af basisanalyserne til den 1. juli 2006 er begrundet i, at amterne nedlægges ultimo 2006 og i ønsket om, at sikre, at amternes arbejde i forbindelse med den første generation af basisanalyser kan indgå i det første udkast til Natura 2000-plan. I bemærkningerne til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 5, hvorefter Natura 2000-basisanalysen skal færdiggøres den 1. juli 2006, er det nu tydeliggjort, at det fremrykkede tidspunkt for amternes udarbejdelse af den første basisanalyse kan betyde, at det ikke bliver muligt for amterne at vurdere alle naturtypers tilstand. Såfremt der ikke i rimelig tid inden den 1. juli 2006 foreligger det nødvendige grundlag for amterne til at kunne fastslå tilstanden, vil det for de pågældende områders vedkommende være tilstrækkeligt, at amterne i stedet for en tilstandsvurdering afleverer de relevante data til brug for en vurdering. Miljøministeriet vil efterfølgende og på baggrund af amternes leverede data og den øvrige basisanalyse konkludere tilstanden.

På baggrund af de indkomne bemærkninger er lovforslaget vedrørende opgaveflytning på vandområdet ændret. Forslaget er nu ændret fra en fremrykket opgavevaretagelse pr. 1. juli 2005 til, at miljøministeren kan bestemme, dels hvornår bestemmelserne vedrørende vandopgaverne skal træde i kraft (dog senest den 1. januar 2007), dels at dette evt. kun skal gælde for enkelte af bestemmelserne, og dels at denne ikrafttræden gælder for hele landet eller på forskellige tidspunkter i de enkelte amter, jf. lovforslagets § 4, stk. 2. Hensigten med bestemmelsen er endvidere, at amterne fortsat skal bistå med opgaverne, men det foreslås nu i lovforslagets § 4, stk. 3, at ministeren træffer bestemmelse om bstanden efter nærmere drøftelse med de berørte amter i stedet for ved aftale. I takt med at arbejdet med basisanalysen og den mere konkrete organisering og fordeling af arbejdsopgaverne mellem myndighederne bliver afklaret, vil statens løbende overtagelse frem til den 1. januar 2007 af ansvaret for vandopgaverne sikre en hensigtsmæssig hensyntagen til de samlede opgaver, der fører frem til de endelige vandplaner.

De statslige planer og de kommunale handleplaner generelt (lovens § 4, 31a, 39 og 46 a)

Kbh. Kommune finder det vigtigt at opretholde et højt ambitionsniveau i vandplanerne, når disse skal overtage regionplanernes rolle på området, idet kommunen mister mulighed for at påvirke målsætningerne, når opgaven overgår til staten. Ingeniørforeningen i Danmark mener, at kommunerne får vanskeligt ved at opfylde lovforslagets bestemmelse om, at kommunerne skal orientere miljøministeren i det omfang, at målene i vandplanen ikke kan opfyldes, idet kommunerne vil mangle de fornødne faglige forudsætninger for at kunne anlægge en sådan vurdering. KL og Det økologiske Råd finder, det bør sikres, at vandplanerne vedtages inden de fastsatte frister, hvorfor det foreslås at fristerne rykkes ½-1 år frem. Dette vil også sikre, at også langsomt virkende tiltag reelt kan vælges, ligesom fremrykningen vil kunne sikre en trinvis tilpasning af målene til kommunerne. KL understreger desuden vigtigheden af, at de økonomiske spørgsmål i forbindelse med karakterisering af vandområder, målfastsættelse og opstilling af foranstaltninger drøftes i forbindelse med udarbejdelse af de statslige vandplaner.

Miljøministeriets bemærkninger:

Forslaget om muligheden for at bevare et højt ambitionsniveau i vandplanerne har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, men er allerede imødekommet i forslaget udsendt i høring, idet kommunerne via den nye idéfase vil blive inddraget på et meget tidligt tidspunkt i processen. Der gives således en udvidet mulighed for at blive inddraget i forhold til den eksisterende miljømålslov.

Forslaget om at fjerne kommunernes orientering af ministeren, såfremt målene ikke kan nås, er allerede imødekommet i forslaget udsendt i høring, idet den omtalte regel er fjernet.

Med hensyn til forslagene om at fremrykke fristerne for færdiggørelse af vandplanerne bemærkes, at ministeriet er enig i, at det er vigtigt, at drøftelser omkring valg af virkemidler og de miljømæssige og økonomiske konsekvenser heraf skal starte så tidligt som muligt. Den foreslåede idéfase kan bidrage hertil. Men miljømålslovens frister vedrørende vandplaner svarer til vandrammedirektivets og arbejdet i EU med udformningen af de nærmere detaljer og definitioner omkring vandplanen følger også vandrammedirektivets frister. Dette gør det vanskeligt at fremrykke de nationale frister, idet EU f.eks. p.t. ikke har udmeldt definitioner for mål for kvaliteten af de forskellige typer af vand og vandområder – en udmelding, der er afgørende for valget af de virkemidler, der skal anvendes for at nå de opstillede kvalitetsmål.

De indkomne høringssvar har på dette punkt ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Forholdet mellem de statslige planer og de kommunale handleplaner (Lovens §§ 21, 41, 42, 46 a)

Landbruget, ARF, DN, DANVA, Friluftsrådet og Nordjyllands Amt ønsker klarhed over forholdet mellem de statslige planer og de kommunale handleplaner. Landbruget har konkrete forslag til ændringer, således at det klart fremgår af lovteksten, at de kommunale handleplaner ikke kan indeholde tiltag udover, hvad der er bestemt i de statslige planer. DN og Friluftsrådet ønsker sikkerhed for, at ministeren fastsætter bindende

retningslinjer for kommunernes handlemuligheder på naturdelen, som det er bestemt for vanddelen.

DN finder i den forbindelse, at bemyndigelsen til ministeren i § 21, stk. 2, om at udstede bekendtgørelse om miljømål, ikke bør ophæves og at "kan" bør erstattes med "skal". I forlængelse heraf bør "skal" i § 41, stk. 2, om fastsættelse af miljømål for naturtilstanden ikke ændres til "kan", som foreslået. Dette gælder på tilsvarende vis i den nye § 46a, stk. 5 om regler for kommunale handleplaners indhold, hvor "kan" bør erstattes med "skal".

ARF, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Entomologisk fagudvalg og Nordjyllands Amt fremfører, at den foreslåede ordning kan medføre forøget bureaukrati, idet staten skal i dialog med samtlige kommuner i Danmark om implementering af indsatsplaner, hvilket er en omfattende opgave. Amtsrådsforeningen, GTS og Nordjyllands Amt vurderer, at der er behov for en stram detailstyring af kommunerne og af de kommunale handleplaner for at sikre implementering af vandplanerne og ensartet administration af vandområdet. Et argument som også Dansk Landbrug og Landbrugsrådet støtter, idet disse fremfører et ønske om bindende retningslinier for arealregulering til kommunerne.

Miljøministeriets bemærkninger:

Forslaget om klarhed over forholdet mellem planerne har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, men er delvist imødekommet i forslaget udsendt i høring. Det er naturligvis vigtigt, at det klart fremgår, hvad en vandplan skal indeholde, og der er indsat et nyt bilag 2, som i højere grad end § 4 i den eksisterende miljømålslov angiver, hvad en vandplan skal indeholde, idet hele vandrammedirektivets bilag VII hermed er gennemført i dansk lovgivning. Herudover vil der blive udstedt en bekendtgørelse om indholdet af de kommunale handleplaner.

Forslaget om at de statslige planer skal udgøre en bindende ramme for den kommunale myndighedsudøvelse har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, men er allerede imødekommet i forslaget udsendt i høring. Det fremgår således af den foreslåede affattelse af § 3, stk. 2, at vandplaner er bindende for offentlige myndigheder - og af § 48, at offentlige myndigheder er forpligtet af en Natura 2000-plan. På vandsiden vil de statsligt udarbejdede indsatsprogrammer (del af vandplanen) derfor stille klare rammer for forvaltningen af vandområdet i de enkelte vanddistrikter, herunder opnåelse af kvalitetsmål for overfladevand, grundvand og beskyttede områder, som foreskrevet i vandrammedirektivet. En konkretisering af indsatsprogrammet skal ske via de kommunale handleplaner.

Desuden fremgår det af forslaget udsendt i høring som nævnt ovenfor, at en kommende bekendtgørelse vil opstille de nærmere rammer for de kommunale handleplaner på vandområdet og dermed sikre den fornødne ensartethed i administrationen af vandområdet kommunerne imellem, som ønsket af bl.a. landbruget. Bekendtgørelsens nærmere indhold vil blive fastlagt i dialog med de relevante aktører, herunder landbruget og KL. Herudover skal alle kommunale handleplaner sendes til miljøministeren, der har mulighed for at komme med indsigelse. Miljøministeren har desuden nedsat et udvalg med repræsentanter fra kommuner, amter og relevante interesseorganisationer, der skal se på, hvorledes der sikres god faglig og forvaltningsmæssig kvalitet i de opgaver, som kommunerne får tilført - kvalitetsstyringsudvalget.

Forslaget fra Dansk Landbrug om i selve lovtæksten at præcisere, at miljøministerens retningslinjer i indsatsprogrammet vedrørende Natura 2000-planer kan rumme konkrete forslag til kommunernes handleplaner imødekommes delvist, således at det af den nu foreslåede affattelse af § 42 fremgår, at indsatsprogrammet "kan indeholde konkrete forslag til" kommunernes handleplaner.

Dansk Landbrugs forslag om ændringer vedr. § 46 a, stk. 1 om indholdet af de kommunale handleplaner på naturområdet, kan have som konsekvens, at fjerne grundlaget for kommunernes mulighed for at prioritere mellem forskellige former for virkemidler inden for indsatsprogrammets ramme, hvilket i princippet gør de kommunale handleplaner overflødige.

Dette forslag har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

På baggrund af de indkomne bemærkninger fra Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet om, at der "skal" udarbejdes nærmere regler for de kommunale handleplaner på naturområdet i lighed med på vandområdet, er lovforslaget ændret. I den foreslåede affattelse af § 46 a, stk. 5, er "kan" således ændret til "skal".

Derimod er Miljøministeriet ikke enig i, at der fortsat er behov for udstedelse af en bekendtgørelse efter den gældende lovs § 21, stk. 2, efter at kompetencen til vandplanerne overgår til miljøministeren. Der henvises i øvrigt til afsnittet om "lokalkendskab, nærdemokrati og åbenhed i processen".

På baggrund af de indkomne bemærkninger om at bibeholde ordet "skal" i § 41, stk. 2, fremfor at ændre det til "kan", er lovforslaget ændret.

Det forhold, at amterne erstattes af staten som vanddistriktsmyndighed, medfører efter Miljøministeriets opfattelse ikke i sig selv forøget bureaukrati. Også amterne ville have skullet indgå i en dialog med kommunerne om udformningen og implementeringen af vandplan indeholdende indsatsprogrammet. Det skal tilføjes, at dialogen med kommunerne ikke skal foregå med staten centralt, men at der planlægges oprettet decentrale statslige enheder, der varetager kontakten til kommunerne i vanddistrikterne.

Lovforslaget er desuden blevet ændret, idet der gives en fristforlængelse på 3 måneder til kommunalbestyrelserne i forbindelse med udarbejdelse af de kommunale handleplaner på vand- og Natura 2000-områderne. Fristforlængelsen er møntet på den situation, hvor forslaget til handleplan er blevet ændret så meget på baggrund af indsigelser fra berørte myndigheder eller andre, at der reelt er tale om et helt nyt forslag. I den situation kræver lovforslaget, at det ændrede forslag (det reelt nye forslag) skal igennem vedtagelsesproceduren igen – så der er mulighed for at komme med indsigelser til dette ændrede forslag. Fristforlængelsen er givet for at sikre, at kommunalbestyrelserne kan nå at køre vedtagelsesproceduren igennem igen.

Forholdet til de regionale udviklingsplaner

ARF finder det vigtigt, at natur- og miljøsigtelinierne i de regionale udviklingsplaner indtænkes i vand- og Natura 2000-planerne og ønsker, at regionerne med basis i de regionale udviklingsplaner får en særlig indsigelsesret i forhold til den statslige planlægning og de kommunale handleplaner.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det fremgår præcist af § 10 a, stk. 2, og bemærkningerne hertil i forslaget om ændring af planloven, (som regulerer de regionale udviklingsplaner), at den regionale udviklingsplan ikke må stride imod vand- og Natura 2000-planer, herunder de kommunale handleplaner. Herudover fremgår det af § 3 og § 48 i miljømålsloven, at regionsrådene er bundet af de statslige vand- og Natura2000-planer.

Høringssvaret har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Lokalkendskab, nærdemokrati og åbenhed i processen

Nordjyllands Amt, DANVA og ARF bemærker, at der ved varetagelsen af opgaverne under miljømålsloven er behov for et lokalkendskab, og for at de nærdemokratiske elementer bevares. ARF uddyber dette med, at borgere og virksomheders muligheder for indflydelse bliver svækket, og at eventuelle uoverensstemmelser mellem befolkning og stat i sidste ende bliver afgjort centralt af miljøministeren i en forhandling med de lokale politikere. Flere foreninger, herunder ARF foreslår endvidere regionale koordinationsfora for myndigheder og interessenter for at sikre det demokratiske element i planlægningsprocessen.

DN og Friluftsrådet har gjort opmærksom på, at der er risiko for, at åbenhed og offentlighedens mulighed for deltagelse i processen forsvinder, når de amtslige opgaver overgår til staten, idet pligten til at udarbejde retningslinjer (bekendtgørelser) fjernes. Foreningerne foreslår derfor, at pligten til at udarbejde retningslinjer opretholdes.

Miljøministeriets bemærkninger:

"Demokrati-varetagelsen" sikres ved de offentlige høringer af forslag. Det skal bemærkes, at der i forhold til de eksisterende regler om offentlig høring sker en udvidelse i form af offentlige høringer i en idéfase forud for vedtagelsen af de statslige vand- og Natura 2000-planer og i forbindelse med udarbejdelse og vedtagelse af de kommunale handleplaner, hvor også interesseorganisationerne inddrages. Desuden sikres lokalkendskabet ved, at kommunerne bliver den centrale indgang til den offentlige sektor for borgerne, idet kommunerne skal varetage den konkrete og lokale indsats ved hjælp af de kommunale handleplaner. Herudover bliver arbejdet med de statslige opgaver under miljømålsloven varetaget af Miljøministeriets decentrale enheder.

Dette har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Forslaget om åbenhed i processen på Natura 2000-delen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, men er allerede imødekommet i forslaget udsendt i høring. Det fremgår direkte af bemærkninger til den pågældende bestemmelse, - § 41, stk. 2 - at ministeren fortsat vil sikre, at grundlaget for fastsættelsen af mål vil blive drøftet med relevante myndigheder og organisationer og være offentlig tilgængelig forud for udarbejdelse af Natura 2000-planen.

På baggrund af de indkomne bemærkninger om åbenhed i processen fsva. vanddelen er lovforslaget ændret, idet der i bemærkningerne til ophævelse af § 21, stk. 2 nu er tilføjet, at grundlaget for fastsættelsen af mål m.v. vil blive drøftet med relevante myndigheder og organisationer og være offentlig tilgængelig forud for udarbejdelse af vandplanen.

Høringsfasen – udsendelse af offentliggjort materiale og inddragelse af interessenter (lovens §§ 27a, 28, 29, 31b, 42a og 46b)

Landbrugsrådet/Dansk Landbrug, DANVA og DN har foreslået, at det materiale, som miljøministeren offentliggør i forbindelse med idéfasen inden udarbejdelse af de statslige planer, og ministerens forslag til vand- og Natura 2000-planer samt lignende materiale sendes direkte til relevante organisationer.

Dansk Landbrug foreslår desuden en større direkte inddragelse af de berørte, der går ud over blot en høring, i form af oprettelse af et koordinationsforum svarende til det i vandforsyningsloven og et lovfastsat krav om pligt til høring af interesseorganisationer og berørte af planen.

DANVA finder, at en 8 ugers høringsfrist for kommunale handleplaner er for kort, og såfremt den opretholdes, bør forsyningerne inddrages på et tidligere tidspunkt.

Miljøministeriets bemærkninger:

t Kredsen af relevante organisationer er svær at identificere på forhånd. Indførelse af en sådan regel vil desuden medføre, at høringsfristen må forlænges, hvis ikke alle høringsberettigede får tilsendt materialet i første omgang. Det bemærkes endelig, at Miljøministeriet i praksis vil sende høringsmaterialet til de mest centrale organisationer.

Forslaget om et koordinationsforum, der svarer til det, man har på vandforsyningslovens område har ikke har noget med kommunalreformen at gøre. Det tilføjes, at forslaget blev overvejet i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til den gældende miljømålslov og afvist. Dette var bl.a. begrundet i, at hvor et koordinationsforum under vandforsyningsloven alene skal varetage forhold i forbindelse med beskyttelse af drikkevandsinteresser, hvilket inddrager et overskueligt antal aktører, så er vandområdet generelt så bredt, at et koordinationsforum, der skal indeholde alle disse interesser, vil blive meget stort. Den foreslåede idéfase skal netop sikre, at relevante aktører inddrages så tidligt som muligt i beslutningsprocessen, således at dialog med disse omkring det fortsatte samarbejde kan igangsættes, allerede når arbejdsprogram, tidsplan og udkast til væsentlige vandforvaltningsmæssige opgaver foreligger.

Høringsfristen for de kommunale handleplaner på 8 uger svarer til planlovens og vurderes at være tilstrækkelig – også henset til, at de almene vandforsyninger eller deres interesseorganisationer inddrages i vandplanens udarbejdelse via idéfasen og således allerede her og i vandplanen får overblik over relevante problematikker for vandforsyningerne.

De indkomne høringssvar har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Inddeling i vanddistrikter (lovens § 2)

Nogle foreninger, herunder ARF og DN bemærker, at inddelingen af Danmark i to små og to store vanddistrikter forekommer u hensigtsmæssig. Inddelingen bør ske på vandløbsoplande, uafhængigt af kommunale administrative grænser. Synspunktet begrundes med, at der bør oprettes en så tæt koordinering mellem overvågning, basisanalyse og indsats som muligt, og at lokalkendskab er vigtig for den myndighed, der arbejder med overvågning og planlægning.

Enkelte privatpersoner har foreslået, at bestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, om de internationale vanddistrikter udgår, og at henvisningen i den foreslåede affattelse af § 2, stk. 3, til bilag 1 om vanddistriktsmyndigheden udgår.

Miljøministeriets bemærkninger:

Inddelingen af vanddistrikter er foretaget i henhold til vandrammedirektivets regler, der foreskriver, at vanddistrikterne skal udgøres af sammenhængende vandløbsoplande. Rent forvaltningsmæssigt er det mest hensigtsmæssigt med så store vanddistrikter som muligt, idet vand ikke kender grænser, og indsatsen netop skal være helhedsorienteret. De udpegede vanddistrikter er skilt ved de internationale stræder, fordi disse ikke er omfattet af vandrammedirektivet. Behovet for tæt koordinering mellem opgaverne overvågning/vidensopbygning, basisanalyse og indsatsplanlægning sikres ved, at staten varetager disse opgaver. Behovet for lokalkendskab vurderes udfyldt ved at henlægge arbejdet med en stor del af opgaverne til Miljøministeriets regionale enheder. Desuden vil de kommunale handleplaner indeholde de konkrete borgerrettede opgaver og den arealbestemte planlægning, som forudsætter et lokalt kendskab.

De indkomne høringssvar har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

På baggrund af de indkomne bemærkninger fra de enkelte privatpersoner er lovforslaget ændret, idet henvisningen til bilag 1 i § 2, stk. 3, er fjernet, idet der med miljøministerens overtagelse af opgaverne med vandplaner kun er en vanddistriktsmyndighed. Men vandrammedirektivet opstiller krav til det grænseoverskridende samarbejde, hvorfor § 2, stk. 2, bibeholdes.

Dataadgang

ARF og Entomologisk Forening påpeger behovet for nem adgang til data for alle myndigheder. Det nævnes, at det er uafklaret, hvorledes dataindsamlingen på vand- og naturområdet er tænkt planlagt og gennemført. Entomologisk Forening finder endvidere forholdet til nationale overvågningsprogram (NOVANA) uafklaret.

Miljøministeriets bemærkninger:

Regeringen er opmærksom på spørgsmålet om adgang til data, og der er med reference til Den digitale Taskforce igangsat et projekt, der skal sikre, at alle myndigheder har de rette og tilstrækkelige data til deres opgaver. Projektet styres af en projektgruppe i Miljøministeriet.

Amternes opgaver med at udarbejde vand- og Natura 2000-planer, herunder overvågningsopgaverne overføres til miljøministeren. Den nuværende regionale overvågning og NOVANA vil blive videreført, så det bl.a. kan udgøre grundlaget for gennemførelsen af vandrammedirektivet og habitatdirektivet.

Høringssvarene har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Bornholm (lovens § 39)

Bornholms Regionskommune (BR) finder det mest hensigtsmæssigt, at grundvandskortlægningen i praksis videreføres og afsluttes i BR's regi. Opgaverne generelt under miljømålsloven bør fsva. Bornholm også varetages af BR, svarende til Bornholms særlige placering i de øvrige plan- og miljølove.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det følger af strukturaftalen, at staten varetager de overordnede rammer. Herunder hører arbejdet med vandplaner og basisanalyse (herunder grundvandskortlægning), som ved dette forslag til ændring af miljømålsloven overgår fra amterne til staten. Det kan dog oplyses, at for så vidt angår grundvandskortlægningen, følger det af vandforsyningslovens § 13, at kommunerne kan udføre en yderligere grundvandskortlægning i forbindelse med indsatsplanerne for drikkevand, såfremt grundvandskortlægningen under vandplanen ikke vurderes at være tilstrækkelig i den henseende.

Høringssvaret har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Geburet (lovens § 35)

ARF bemærker, at reglerne om overtagelse af gebyropkrævning giver problemer, idet forslaget betyder, at kommunerne skal opkræve gebyr for de statslige opgaver, der ligger under miljømålsloven fra og med den 1.7. 2005, mens amterne skal opkræve gebyr for de opgaver, som amterne skal varetage frem til 1.1.2007. ARF foreslår, at amterne opkræver alle gebyrer, inkl. det statslige gebyr frem til 1.1.2007. Dansk Landbrug finder, at myndighederne skal kunne dokumentere, at der er sammenhæng mellem de opkrævede gebyrer og de faktiske omkostninger ved de beskrevne kortlægningsopgaver. DANVA finder, at der mangler klare retningslinier for gebyranvendelsen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Forslaget om at amterne fortsætter med gebyropkrævningen indtil den 1. januar 2007 imødekommes, og lovforslaget er ændret i overensstemmelse hermed.

Forslaget om at sikre sammenhæng ml. opkrævede gebyrer og faktisk afholdte omkostninger er allerede imødekommet, idet der gælder et generelt krav i lovgivningen om, at gebyrer skal hvile i sig selv. Desuden kan det oplyses, at de statslige gebyrer efter den 1. januar 2007 vil blive indkrævet på samme grundlag som det amtslige gebyr hidtil er blevet indkrævet. Såfremt landbruget ser et behov for et forbedret dokumentationsgrundlag i forhold til de nuværende opgørelser, er miljøministeren åben overfor en drøftelse af mulighederne herfor.

Derudover er lovbemærkningerne til bestemmelserne om gebyrer blevet udbygget og præciseret.

Klagebestemmelser (lovens §§ 53, 54 og 57)

DN og Det Økologiske Råd finder, der bør oprettes et effektivt konfliktløsningssystem, der sikrer overholdelse af de givne frister, idet DN mener, der formentlig kommer mange klager, når de mange kommuner skal blive enige, og det forhold, at klageadgangen til klagenævnene vil kunne medføre markante skred i overholdelsen af vandrammedirektivets og miljømålslovens fastsatte tidsrammer. Det økologiske Råd finder, der bør indføres bestemmelser, som hindrer klagere (bl.a. kommunerne) i at trække gennemførelsen af vandrammedirektivet og habitatdirektivet i langdrag.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er overordnet set tale om en demokratisk og politisk beslutningsproces. Den nye idefase forud for udarbejdelse af forslag til de statslige vand- og Natura 2000-planer foreslås netop indført, så eventuelle modstridende interesser og uoverensstemmelser afdækkes så tidligt som muligt.

Høringssvarene om et konfliktløsningssystem har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Forslaget om at indføre regler, som hindrer klagerne i at trække gennemførelsen af vandrammedirektivet og habitatdirektivet i langdrag har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, men er delvist allerede imødekommet i forslaget udsendt i høring. Bestemmelsen i den gældende lovs § 57, stk. 1, om, at en klage ikke har opsættende virkning, medmindre klagenævnene bestemmer andet, er således opretholdt. Desuden er det med den foreslåede § 57, stk. 2, forsøgt sikret, at kommunalbestyrelserne vil kunne overholde lovens tidsfrister i så stort et omfang som muligt på trods af klageadgangen i §§ 53 og 54. Reglen indebærer således, at de dele af handleplanen, som ikke har berøring med en klagesag, der er under behandling, kan vedtages og iværksættes inden for lovens frister.

Specifikke bemærkninger til lovforslagets § 2 (lov om vandforsyning)**Koordinationsforum (lovens § 12)**

Koordinationsforumet skal koordinere indsatsen for beskyttelse af grundvandet.

KL har anført, at det bør gøres obligatorisk for alle berørte kommuner at deltage i koordinationsforumet. Amtsrådsforeningen fremfører, at det kan medføre øget bureaukrati, at antallet af koordinationsfora udvides fra ca. 15 til omkring 100. DN ønsker at sikre, at natur- og miljøorganisationer inviteres til at deltage i koordinationsforumet. DANVA har anmodet om, at det klart fremgår, at: "repræsentanter for de almene vandforsyninger, der indvinder i kommunen" skal deltage i koordinationsforumet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslaget er ændret og følger nu KL's forslag til ændring af § 12, stk. 2, i vandforsyningsloven. Dvs. at berørte kommunalbestyrelser skal deltage i koordinationsforumet, hvis der udarbejdes indsatsplaner i fællesskab.

DN's forslag er ligeledes imødekommet, således at natur- og miljøorganisationer nævnes som eksempel på "relevante parter" i lovbemærkningerne.

Med hensyn til Amtsrådsforeningens bemærkninger bemærkes, at antallet af koordinationsfora naturligvis er relativt højt. Opgaverne for det enkelte koordinationsforum bliver relativt mindre. Med en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet vurderes det ikke, at der bliver tale om øget bureaukrati. I praksis er det sandsynligt, at antallet af koordinationsfora bliver væsentligt under 100, da kommunalbestyrelserne kan samarbejde om udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. den foreslåede § 12, stk. 2.

DANVAs forslag er delvist imødekommet, idet bemærkningerne er præciseret, således at det fremgår, at også vandforsyninger, der alene indvinder i kommunen kan deltage i koordinationsforumet, som det også har været tilfældet i hidtidig praksis i forhold til amtsgrænserne.

Regionsrådenes rolle som mægler (lovens § 13 b, stk. 4)

I overensstemmelse med strukturaftalen tillægges regionsrådet en mæglerrolle i de tilfælde, hvor de involverede kommuner ikke kan blive enige om indsatsplanlægningen. KL har anmodet om, at denne mæglerrolle i lovbemærkningerne beskrives nærmere, idet indholdet af mæglerrollen blev drøftet i forbindelse med de økonomiske forhandlinger. Amtsrådsforeningen, DN og andre mener, at mæglerrollen skal inkludere en faglig stillingtagen til forslagene til indsatsplaner, hvilket vil medføre udgifter til et relativt stort fagligt beredskab i de enkelte regioner. Dansk Landbrug mener ikke, at regionsrådet skal have en mæglerrolle. DANVA ønsker en nærmere beskrivelse af mæglerrollen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Dansk Landbrugs forslag har ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget. Der henvises herom til Miljøministeriets bemærkninger side 2 om mæglerrollen i relation til miljømålsloven.

Det vurderes ikke, at det er nødvendigt, at regionsrådene har en særlig ekspertise vedr. indsatsplaner, idet mæglerrollen kun skal være procesorienteret. Hvis regionsrådene ikke kan skabe enighed mellem de berørte kommunalbestyrelser, skal sagen forelægges miljøministeren.

Det er nu tydeliggjort i lovbemærkningerne, at mæglerrollen er rent formidlende og ikke forudsætter faglig viden om indsatsplanlægning.

Gebyret (lovens § 52 c)

Der opkræves ifølge gældende lovgivning et gebyr til dækning af amtets udgifter ved indsatsplanlægning. Der er en mængderabat for erhvervsmæssig indvinding over 25.000 m³ i et amt. Kommunerne foreslås at overtage ansvaret og indkrævningen af gebyret. I høringsudgaven af lovforslaget ændredes enheden for opnåelse af mængderabat fra amt til kommune. Dette kunne medføre, at udgiften ville stige for indvindinger over 25.000 m³ i det (nedlagte) amt, men ikke over 25.000 m³ i den nye kommune.

Dansk Akvakultur (interesseorganisation for dambrug og havbrug) var utilfreds med dette og frygtede, at udgiften ville stige for nogle af de godt 300 ferskvandsdambrug i landet. Det blev foreslået, at en virksomhed kun skulle betale gebyr i én kommune. Dansk Landbrug havde samme forslag – alternativt at de 25.000 m³ kommer til at gælde pr. virksomhed uanset i hvor mange kommuner en virksomhed indvinder.

Dansk Industri mente, at "mængderabatten" burde gælde for indvinding over 25.000 m³ i et vandopland alternativt en region. Samtidig fandt DI det på kant med intentionerne i skattestoppet, at reglerne ændres så enkelte virksomheder ville opleve en afgiftsforøgelse alene som følge af ændringer i den administrative struktur.

Amtsrådsforeningen og Københavns kommune frygter, at der vil blive tale om mindre gennemskuelighed, når kommunerne skal opkræve gebyret. Amtsrådsforeningen anfø-

rer, at der er mange aktører, og at vandforbrugeren har vanskeligt ved at gennemskue, om gebyret bliver brugt effektivt.

Miljøministeriets bemærkninger:

For at undgå at forslaget kunne være i strid med regeringens skattestop, er lovforslaget ændret, således at erhvervsvirksomheder (landbrug, dambrug og industri) maksimalt kan betale gebyr ud fra en indvindingstilladelse på 25.000 m³. Hermed sikres, at ændringen ikke kommer i konflikt med skattestoppet. Formuleringen betyder at nogle virksomheder vil komme til at betale gebyr på basis af en indvinding på 25.000 m³, hvor det tidligere betalte gebyr på basis af en højere indvinding. Det er i øvrigt sandsynligt, at en del af virksomheder kommer til at betale noget ændrede gebyrbeløb efter den 1. januar 2007, idet taksterne (pr. m³) varierer amterne imellem.

Københavns Kommune og ARF har ikke nærmere begrundet, hvorfor gebyradministrationen skulle blive mere uoverskuelig. Det er korrekt, at en del af gebyret ifølge miljømålsloven tilfalder staten, men det skulle med en hensigtsmæssig tilrettelæggelse ikke medføre uoverskuelighed eller uigennemsigthed. Det skulle ligeledes være relativt enkelt at give forbrugerne overblik over, hvorledes gebyrindtægten anvendes.

Lovbemærkningerne er præciseret, således at det fremgår, at mængderabatten vedrører landbrug, dambrug og industri, ligesom det oplyses, at gebyrets størrelse (taksten) for de tre typer virksomhed er 1/3 af taksten for vandværker. Bemærkningerne er samtidig blevet udbygget.

Realisering af indsatsplaner i forhold til andre myndigheders kompetence

DANVA frygter, at kommunerne ikke får mulighed for at realisere indsatsplaner, fordi noget af ansvaret ligger hos andre myndigheder, f.eks. jordforureningsloven/råstofloven.

Miljøministeriets bemærkninger:

DANVAs bemærkninger har ikke givet anledning til ændringer, idet det oplyses, at det i jordforureningsloven er anført, at indsatsen her skal være i overensstemmelse med vandplanen efter miljømålsloven. Da indsatsplaner efter vandforsyningslovens § 13 sker til udmøntning af vandplanen, vurderes det at problemet ikke vil opstå. Den samlede indsats i forhold til vand vil således være styret af vandplanen, og kommunerne vil i stedet have lejlighed til at koordinere indsatsen med regionerne i koordinationsforumet, der skal bistå kommunen i forbindelse med udarbejdelsen af indsatsplanerne.

Habilitetslignende problemer m.v.

Nordjyllands Amt henviser til, at en ansøgning om indvinding ikke nødvendigvis er relevant for kommunens borgere, hvorfor en kommune måske ikke har interesse i at tillade indvinding til gavn for en anden kommunes borgere.

Foreningen af private vandværker er ligeledes utilfreds med, at kommunen (der naturligvis har ansvaret for de offentlige vandværker) får ansvaret for udarbejdelse af indsatsplaner. Foreningen frygter, at de offentlige vandværker qua de er kommuneejede bliver tilgodeset i forhold til de privatejede.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet finder ikke, at der generelt er en risiko for, at kommunens stillingtagen til en ansøgning vil være påvirket af, hvem der får gavn af den. Det kunne dog måske tænkes at forekomme i kommuner med mangel på vandressourcer. Kommunens beslutning om tilladelse kan imidlertid påklages til Miljøklagenævnet. Denne uvildige instans sikrer, at der i kommunens beslutning ikke er taget usaglige hensyn.

For så vidt angår høringssvaret fra Foreningen af private vandværker bemærkes, at alle vandforsyninger i kommunen bliver repræsenteret i koordinationsforumet. De private vandværker kan således gøre deres indflydelse gældende her, ligesom der i loven er mulighed for, at de private vandværker igangsætter deres egen indsatsplanlægning, og derfor ikke behøver afvente kommunen.

Høringssvarene har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Påbud om tilfredsstillende vandforsyning (lovens § 62)

DANVA ønsker, at miljøministeren skal have mulighed for i visse tilfælde at overtage kommunens adgang til at give påbud i sager om dårlig vandkvalitet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det vil være kommunen, som normalt har kompetencen mht. drikkevandskvalitet, som også besidder den faglige ekspertise i forhold til at træffe beslutning vedrørende drikkevandskvalitet. Samtidig er det kommunen, der har lokalkendskabet og f.eks. i forhold til hjælp fra beredskabet i kommunen har bedst overblik over, hvilke løsninger der er de bedste i kommunen i forhold til at sikre borgerne drikkevand af forsvarlig kvalitet, f.eks. ved hjælp af nødforsyning mv. I det omfang ministeren træffer afgørelser, der har berøring med drikkevandskvalitet, må ministeren således forventes at orientere kommunen om en sådan afgørelse. Dette er nu anført i lovbemærkningerne.

Vilkår ved tvangstilslutning til vandværk (lovens § 29, stk. 3, 3. pkt.)

I udkastet til lovforslag var det foreslået at ophæve sætningen vedrørende muligheden for at fravige taksterne. DANVA fandt dette uheldigt, idet der i bestemmelsen gives mulighed for at afhjælpe problemer med urimelige tilslutningsvilkår for forbrugeren, når forbrugeren tvinges på vandværk.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslaget er ændret i overensstemmelse med DANVAs forslag, således at kommunalbestyrelsen nu kan fravige sit eget takstblad, eller takstbladet for et privat vandværk.

Forsyningspligt (lovens § 45)

Efter DANVAs opfattelse er det uhensigtsmæssigt, at kompetencen til at påbyde den almene vandforsyning at forsyne i sager, hvor kommunen har truffet afgørelse om tvangstilslutning efter § 29, stk. 3, fremover skal ligge hos ministeren.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet mener ikke, at konstruktionen er problematisk. Skulle den pågældende vandforsyning være modvillig mod at forsyne, må kommunalbestyrelsen orientere ministeren med henblik på, at denne påbyder vandforsyningen at forsyne ejendommen(e).

Høringssvaret har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Økonomisk støtte fra regionen

Amtsrådsforeningen foreslår, at regionerne får mulighed for at give tilskud, som kan bidrage til at realisere den ønskede fremtidige udvikling på natur- og miljøområdet, som beskrevet i den regionale udviklingsplan, jf. de tilsvarende foreslåede hjemler indenfor miljøbeskyttelsesområdet og naturfredningsområdet. DANVA foreslår, at ministeren får en mulighed, svarende til amtsrådets hidtidige mulighed i § 53 a, stk. 3, til at yde støtte til almene vandforsyninger.

Miljøministeriets bemærkninger:

Amtsrådsforeningens forslag har ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget, idet der ikke umiddelbart ses at være behov for en sådan tilskudsmulighed i vandforsyningslovens regi, og Amtsrådsforeningen har ikke givet nogen konkrete forslag eller begrundelse for, hvad sådanne tilskud konkret skulle bruges til.

DANVAs forslag har heller ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget. Ministeriet har ingen viden om, at bestemmelsen har været anvendt og finder heller ikke grundlag for, at staten skal kunne yde tilskud til et område, som i øvrigt er underlagt hvile-i-sig-selv-princippet.

Vandforsyningsplaner (lovens §§ 14 og 14 a)

DANVA foreslår, at regionerne får tilsendt vandforsyningsplanerne, og at miljøministeren får ansvaret for, at vandforsyningsplanerne ikke strider mod hinanden.

Miljøministeriets bemærkninger:

Forslaget vedrørende kontrol af vandforsyningsplanerne har ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget, idet det ikke findes nødvendigt, at amternes kontrol af vandforsyningsplanerne videreføres af staten, da de større kommuner må antages at kunne løfte opgaven, ligesom vandplanen må antages i et vist omfang at lægge rammerne for vandforsyningsplanernes indhold.

Forslaget om at regionerne skal have tilsendt vandforsyningsplanerne giver ikke anledning til ændring af lovforslaget, da selve vandforsyningsloven ikke indeholder regler om, hvem der skal have tilsendt planerne. Når de underliggende bekendtgørelser og cirkulærer mv. skal rettes til som led i kommunalreformen, vil det blive overvejet, om en fremsendelsespligt skal fremgå af disse regler.

Forslag til yderligere ændringer af vandforsyningsloven

DANVA har fremsat en række yderligere forslag til ændringer af vandforsyningsloven.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet kan oplyse, at en række af forslagene vedrører lovtekniske præciseringer. Disse er imødekommet, mens en række forslag til ændringer, der ikke vedrører kommunalreformen, er afvist.

Bilag

Høringssvar

Følgende myndigheder og organisationer (i alt 53) har afgivet bemærkninger:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amtsrådsforeningen, Campingrådet, Amternes Vadehavssamarbejde, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Standard, DANVA, Datatilsynet, DELTA, Det Økologiske Råd, Embedslægeforeningen, Entomologisk Fredningsudvalg, FORCE Technology, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Vandværker i Danmark, Frederiksberg Kommune, Friluftsrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), GTS – Godkendt Teknologisk Service, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Ingeniørforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Kræftens Bekæmpelse, Landbrugsrådet, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, NOAH, Teknologisk Institut, Trafikministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, HK Kommunal, Nordjyllands Amt, Bornholms Regionskommune, Morten Wiese, Københavns Amt, Albertslund Kommune, Holstebro Kommune, Nepenthes, FKKA – Foreningen af kommuner i Københavns Amt, Dansk Magisterforening, Høje Tåstrup Kommune, Akademisk Arkitektforening, Michael Andersen

Følgende (i alt 40) har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget:
 Beskæftigelsesministeriet, Centralorganisationernes FællesUdvalg (CFU), CO Industri, DAKOFA, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Vandrelaug, Danske Fjernvarmeværkers Forening, Den Danske Landinspektørforening, De samvirkende Købmænd, Domstolsstyrelsen, Dyrenes Beskyttelse, Elsam, Energi E2, Foreningen af lystbådehavne i Danmark, Finansrådet, FAB – Foreningen af Byplanlæggere, Foreningen af Danske Grus- og Stenindustrier, Foreningen af Naturfredningsformænd og disses suppleanter i Danmark, Foreningen af registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Forsvarets Bygningstjeneste, Fritidshusejernes Landsforening, Genvindingsindustrien, Handel, Integrationsministeriet, Kulturministeriet, Skatteministeriet, Transport og Serviceerhvervene (HTS), HUR, International Transport i Danmark, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Rigsrevisionen, Spildevandsteknisk Forening,